

Sto lat Ustawy o pomocy społecznej

W bieżącym roku przypada stulecie ogłoszenia pierwszej ustawy o pomocy społecznej. W dniu 16 sierpnia 1923r. Sejm II RP I Kadencji uregulował kwestie prawne związane z opieką społeczną i zawarł je w Ustawie o opiece społecznej Dz. U. z 1923 r. nr 92 poz.726. Głównym inicjatorem stworzenia ustawy był ksiądz Wacław Bliziński, biskup Augustyn Łosiński oraz prawnicy posłowie.

Akt miał 26 [artykułów](#) i nakreślał ogólną koncepcję budowanej od podstaw w [II Rzeczypospolitej](#) opieki społecznej. Formułował dwie zasady nadrzędne: wszystkim potrzebującym państwo powinno udzielić pomocy oraz obowiązek realizowania tej pomocy spoczywa na [gminach](#) (częściowo współpracujących w tej materii z [sektorem pozarządowym](#)). Ustawę uzupełniał szereg [aktów prawnych](#) normujących zagadnienia, z których część udało się uchwalić dopiero po kilkunastu latach. Ustawa nakładała na państwo obowiązek opieki wobec szeregu kategorii osób, ale nie zobowiązywała tych osób do podejmowania jakichkolwiek działań ani aktywności.

Ustawa była nowelizowana 8 razy i obowiązywała do 16 stycznia 1991r., a następnie została zastąpiona przez Ustawę z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej. Po stu latach od ogłoszenia Ustawy o opiece społecznej, w wyniku przeobrażeń ustrojowych i zmian zachodzących w społeczeństwie, ustawa funkcjonuje pod inną nazwą, reguluje także inne wynikające z niej zadania. Opieka stała się pomocą, czyli instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości.